

متن پرسش

عرض سلام و ادب استاد محترم: حقیر و تعدادی از دوستان مدتی است که متمرکز بر بحث اخلاق حسنه شدیم و شرح دعای مکارم حضرت عالی را گوش می دهیم و تلاش می کنیم بیشتر بر این امر توجه داشته باشیم. با این حال بنده به شخصه با وجود توجه به امر حسن خلق، همچنان پیشرفت چندانی در ارتباط با نزدیکترها یعنی فرزند و همسر حاصل نمی شود. سختی شرایط و... باعث می شود رفتار یا گفتاری رخ بدهد که بعد پشیمانی حاصل شود. جالب اینکه از وقتی این تمرکز بر دعای مکارم را شروع کرده ایم، جلوه های مختلفی از منیت و بدخلقی برای انسان نمایان می شود که تا به حال به چشم نمی آمد و گاه امید به موفقیت را بسیار کم می کند. ماه مبارک باشد، هر روز تلاش بکنی و متاسفانه باز هم همان برخوردها تکرار بشود، کم کم این تصور را ایجاد می کند که انگار این ماجرا درست بشو نیست و امثال حقیر بهره ای از درک شب قدر نخواهیم داشت. از شما می خواهیم اگر نکته ی راهگشایی وجود دارد تا از این ظلمت در بیاییم بفرمایید و برای اسیران زندان سوء خلق در این شبها و روزها دعای خیر را دریغ نفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: باید با گشودگی خود متوجه انسانیت گشوده انسانها باشیم و به امروزشان که چندان در آن گشودگی حاضر نیستند، نظر نکنیم، به فردا و فرداهایی از حضور آنها توجه کنیم که بیش از امروزند. موفق باشید